

Димитрие МАНЕВСКИ

КОМУ ДА МУ ВЕРУВАМЕ?

Сартр одамна рекол дека постојат два вида луѓе со кои никогаш не може да излезе на крај, едните се оние кои сè знаат, а другите се оние кои не знаат ништо.

Јас, пак, сум имал повеќе среќа од Сартр. Роден сум во Македонија, што значи дека немам проблем со втората категорија луѓе. Рака на срце, во еден период ги имаше и нив, на секое прашање одговараа со "јас не знам", но потоа излезе дека незнаењето било само моментно и со умисла.

Најинтересно е тоа што кај нас знаењето се појавува трендовски. Кога едно прашање станува актуелно, сите стануваат стручни да дадат свое мислење за него. Јас не велам дека не постојат прашања кои сите нас нè засегаат, но симптоматично е тоа што се наоѓаме засегнати со сите прашања. Настрана од секојдневните "шик" теми, постојат одредени "класици" кои секојдневно исполнуваат барем 30 отсто од медиумите. Од рангот на тие "класици" е секако и темата "Европска унија".

Неколку пати досега во моите текстови пишував дека проектот "Евроинтеграција" го сметам за сосема погрешен и непотребен, што е спротивно на ставовите на многу мои и наши професори, експерти, министри и други ценети личности во нашето општество.

Со самото тоа што моето мислење е опозиционо на мислењето на луѓе од таков калибар, логично беше многу пати да се прашам и да се преиспитам за исправноста на мојот став. Од секогаш главен адут ми биле аргументите. Истиот адут го имаат и тие. Тогаш, како да се стават на кантар аргументите, според кој критериум да се процени кои аргументи имаат поголема тежина? За мене е логично основен критериум да биде државниот интерес. Но, и тие секогаш велат

дека врховен државен интерес на нашата земја е да влеземе во ЕУ. Тогаш каде да го најдам критериумот?

Како што Њутн беше ненадејно удурен со јаблукото, кое паднало од

**САМО АКО ВЕРУВАШ
ДЕКА ИМАШ ЗДРАВ
РАЗУМ, ЌЕ ИМ ВЕРУВАШ
НА СВОИТЕ СЕТИЛА.**

јаболкницата под која седел, така и мојата мисла неочекувано ме удри кога еден многу ценет професор, на мојот претходно изнесен став по прашањето на ЕУ, одлучи да се одбрани носејќи брошура со која се обиде да ме убеди во добронамерните цели и определби на Унијата.

Сартр рекол: "Постојат два вида луѓе со кои никогаш не може да излезе на крај, едните се оние кои сè знаат, а другите се оние кои не знаат ништо".

Не можам директно да ја искажам својата благодарност кон него од оправдани причини, но доколку се пронајде нека го сфати ова така.

Тој негов "противудар" на мојата теза ме поттикна да поврзам некои работи. Се потсетив дека всушност

во ниедно излагање на сите оние кои силно се борат за евроинтегрирање, не сме слушнале нешто различно од она што може да се прочита на противните материјали на ЕУ и на нејзината Интернет страница. Сите оние идеали кои ни се пласираат од нашите домашни "интегратори" и кои прават ЕУ да ја гледаме како "ветената земја", всушност се истите оние идеали и приказни кои не само Унијата, туку секоја друга организација ги промовира во своите официјални и јавни настапи. Ретки се оние "чесни" злонамерници и диктатори, кои не се обиделе воопшто да го "маскираат" својот вистински мотив. Всушност, оние кои се паметат како најголеми злосторници, секогаш користеле тези и идеали кои секој нормален човек би ги поддржал.

Сепак, дали тоа е причина да им се верува? Секако дека не, особено не во денешниот свет, во кој цената на слободата на говорот и мислата. Треба да им се верува само на фактите и на она што е реалност. Слободно можам да кажам дека не постои ниту една студија или анализа во која преку реални и конкретни цифри и податоци би се проектирале некакви позитивни трендови, кои би се појавиле со влезот на Македонија во Европската унија. Единственото нешто што издржано го аргументираат е слободата на движење, но дискутабилно е колку таа слобода на движење ќе биде достапна, за граѓани кои ќе бидат дополнително даночно обременети и чии примања се смешни во споредба со оние на граѓаните на нискоразвиените членки на ЕУ.

Од причина што исклучително ја ценам и верувам во мислата која на почетокот ја цитирав, и човекот кој ја кажал, за крај само би рекол дека се надевам дека ќе се соочам со вистински факти, кои ќе направат да дознаам нешто што не го знам.